

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12998

гр. София, 25.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

като разглежда докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20231110140983 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

С молба вх. № 83149/13.03.2023 г., подадена от името на адвокат М. Л. Л. и с молба вх. № 83155/13.03.2023 г. адвокат Н. И. И. се иска изменение на решение № 3052/20.02.2024 г., постановено по гр.д. № 40983/2024 г. по описа на СРС, ГО, 160 с-в, в частта за разноските.

Насрещната страна в производството, /.../ ЕАД, изразява становище по направеното искане като счита същото за неоснователно.

Софийски районен съд, след като съобрази доводите на страните и прецени данните по делото, намира следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Производството по чл. 248 ГПК не е самостоятелно производство, а е продължение на делото по повод дължимостта и размера на направените от страните разноски в съответната инстанция. То е способ за защита срещу неправилно присъждане на разноски – чрез допълването на съдебния акт, когато те не са присъдени или чрез неговото изменение, когато са неправилно определени, без да се обжалва по същество съдебния акт (в този смисъл Определение № 627/18.08.2014 г. по ч.гр.д. № 696/2014 г., Г. К., III Г. О. на ВКС; Определение № 114/20.05.2016 г. по ч.гр.д. № 1847/2016 г., Г.К., II Г. О. на ВКС; Определение № 196/12.06.2015 г. по гр.д. № 9/2015 г., Г. К., I Г. О. на ВКС).

В този смисъл и доколкото по делото е налично произнасяне по разпределение на отговорността за разноски в производството по гр.д. № 46357/2023 г. по описа на СРС, ГО, 160 с-в, настоящият съдебен състав намира, че е сезиран с искане за изменение на решението в частта за разноските.

Искането е направено в законоустановения срок, от легитимирана страна и се явява процесуално допустимо. Разгледано по същество, същото се

явява неоснователно.

В мотивите на решение № 3052/20.02.2024 г., постановено по гр.д. № 40983/2024 г. по описа на СРС, ГО, 160 с-в, съдът е изложил съображения относно разпределението на отговорността за разноси в производството, съобразно изхода на спора.

Съдът не намира, че са налице основания за ревизиране на произнасянето си относно разпределението на отговорността за разноси в производството.

В Решение от 28.07.2016г. по дело С-57/2015 Съдът на ЕС дава принципни тълкувания и разяснения относно приложението на института на съдебните разноси в светлината на правото на ЕС. В пар. 21 е припомнено, че член 14 от Директива 2004/48 прогласява принципа, че направените от спечелилата делото страна разумни и пропорционални съдебни разноси по принцип се поемат от загубилата делото страна, освен ако това е недопустимо поради съображения за справедливост. В пар. 23 и 24 изрично е посочено, че от съображение 17 от Директива 2004/48 се установява, че предвидените в нея мерки, процедури и средства за защита следва да се определят във всеки случай по такъв начин, че да отчитат надлежно специфичните особености на случая, при все това член 14 от Директива 2004/48 налага на държавите членки да гарантират възстановяването единствено на „разумни“ съдебни разноси. Правната уредба следва да цели да гарантира разумния характер на подлежащите на възстановяване разноси, като се вземат предвид фактори като предмета на спора, неговата цена или труда, които следва да понесе загубилата делото страна, трябва да бъдат „пропорционални“. Въпросът дали тези разноси са пропорционални обаче не би могъл да се преценява отделно от разностите, които спечелилата/загубилата делото страна действително е понесла. Съответстваща на правото на ЕС е уредба, която допуска съдът да може във всеки случай, в който прилагането на общия режим в областта на съдебните разноси би довело до резултат, който се счита за несправедлив, да се отклони по изключение от този режим.” В Решение от 23.11.2017г. по съединени дела С 427/16 и С 428/16 Съдът на ЕС, излагайки сходни съображения, достига до крайния извод, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба като разглежданата в главните производства, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат — под страх от дисциплинарно производство срещу адвоката — да договорят възнаграждение в по-нисък от минималния размер, определен с наредба, приета от професионална организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет (България), и от друга страна, съдът няма право да присъди разноси за възнаграждение в по-нисък от минималния размер, би могла да ограничи конкуренцията в рамките на вътрешния пазар по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС.

В същия смисъл са и приетите от СЕС разрешения в Решение на СЕС,

Втори състав от 25.01.2024 г. по дело С-438/22

В настоящия случай съдът следва да се съобрази именно с горесцитираната практика на СЕС, която има превес над националната такава, като на ответника бъдат присъдени разумни, пропорционални и справедливи разноски за адвокатско възнаграждение. При определяне на размера им съдът следва да съобрази наличните обективни фактори, че делото не се отличава с процесуални усложнения, както и реално извършените действия от процесуалния представител. Производството по делото се е развило и приключило в максимално кратки срокове и при разглеждане на делото в едно единствено открито съдебно заседание. Производството не се характеризира с фактическа и правна сложност.

В конкретния случай от страна на адвоката не се изисква специфична защита, която да е обусловена от обективното съединяване на искове, следваща му отделно възнаграждение за всеки иск, доколкото същите произтичат от един интерес.

Отделен е въпросът, че в случая предоставената на ответниците защита в производството е осъществена в пълен обем от назначения им в производството особен представител – адвокат Б. – САК, която в срок е депозирала отговор на исковата молба от страна на ответниците, с които е релевирала в пълнота и в срок възраженията си по отношение на заявените с исковата молба претенции и е релевирала възражения за погасяване по давност на вземанията, предмет на исковата молба в законоустановения за това процесуален срок.

От друга страна от адвокат Л. и адвокат И. е представена бланкова молба-възражение, с която се оспорват предявените искове, включително се прави възражение за погасяване по давност на вземанията, предмет на исковете, но същото се прави едва в първо по делото съдебно заседание, поради което следва извод, че ако не беше защита, предоставена от адвокат Б., то възраженията на ответниците, направени от упълномощените им в производството процесуални представители, щяха да бъдат преклудирани.

Действително исковете на ищцовото дружество са отхвърлени частично, но това не е поради предоставените от адвокат Л. и адвокат И. правна защита и съдействие на ответниците в производството, а от извършената от адвокат Б. /назначен на ответниците особен представител в производството/ работа по делото, с която в пълна степен е охранила и защитила правата и интересите на ответниците.

По изложените съображения, исканията, подадени от името на адвокат М. Л. Л. и адвокат Н. И. И., за допускане изменение на решение № 3052/20.02.2024 г., постановено по гр.д. № 40983/2024 г. по описа на СРС, ГО, 160 с-в, в частта за разноските, се явяват неоснователни и като такива следва да бъдат оставени без уважение.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 248, ГПК, Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията за изменение на решение № 3052/20.02.2024 г., постановено по гр.д. № 40983/2024 г. по описа на СРС, ГО, 160 с-в, в частта за разноските, инкорпорирани в молба вх. № 83149/13.03.2023 г., подадена от името на адвокат М. Л. Л. и в молба вх. № 83155/13.03.2023 г., подадена от името на адвокат Н. И. И..

Определението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Настоящото определение е неразделна част от решение № 3052/20.02.2024 г., постановено по гр.д. № 40983/2024 г. по описа на СРС, ГО, 160 с-в.

Съдия при Софийски районен съд: _____